

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

VELIKA NOČ

12.4.2020

Leto XVIII., 15 (965)

»VSTAL JE KRISTUS, UPANJE MOJE!«

Najgloblje krščansko velikonočno voščilo je izraženo v besedah pesmi slednice za praznik Gospodovega vstajenja: »Vstal je Kristus, upanje moje!« Velika noč je praznik veselja in upanja. Upanje je pričakovanje prihodnjih dobrin, tistih, ki so nam obljubljeni. In Jezusovo vstajenje je obljuba, še več, poroštvo našega vstajenja. Ruski kristjani si zato za veliko noč voščijo: »Kristus je vstal, aleluja, vstali bomo tudi mi!«

»Upanje je vogelni kamen človeškega življenja,« ve povedati slovenska ljudska modrost. In res je tako. Le poglejmo: kdor je zdrav in mu gre dobro, upa, da bo tako ostalo še naprej; kdor je bolan in mu gre vse narobe, upa, da bo ozdravel in da se bo sreča nasmehnila tudi njemu; mlad človek upa, da bo v življenju naredil in dosegel velike reči; človek v zreli življenjski dobi upa na mirno in spokojno starost v krogu svojih najdražjih ... Eno samo upanje nas je! Izraz upanje, upati pa pomeni tudi življenjski pogum, hrabro tveganje. »Ta si pa veliko upa!«

Vsa ta naštetá upanja bi bila zelo krha, če ne bi bilo tistega velikega upanja, ki je ena od Božjih kreposti, med katere spadata tudi vera in ljubezen. Te tri lastnosti vernega človeka so nosilni stebri krščanske resničnosti. Vera je namreč pogled naprej, upanje pa usmerja korak prihodnosti, katere začetek je vstali Kristus. V njem se je namreč pokazalo, kaj bomo vsi, če se bomo v življenju dosledno ravnali po njegovem nauku in zgledu – poveljani Božji otroci.

Velikonočni kristjan mora biti živo, posebjeno upanje. Ali smo res? Velikokrat smo vse prej kot to. Namesto da bi ljudem dajali pogum z besedo in ravnanjem, jih tlačimo, jih spravljamo v obup. Kristjan mora gledati na življenje skozi Jezusa Kristusa, ki je premagal smrt in vso hudobijo sveta; ima moč, da to hudobijo premaga tudi v nas. Pravi kristjan zato živi iz nepremagljivega upanja!

Peter in óni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu.

Skupaj sta tekla, vendar je drugi učenec Petra prehitel in prvi prišel h grobu.

Sklónil se je in videl povôje, ki so ležali tam, vendar ni vstopil.

Tedaj je prišel tudi Simon Peter, ki je šel za njim, in stopil v grob.

Videl je povôje, ki so ležali tam, in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi,

a ne ob povôjih, temveč posebej zvit na drugem mestu.

Tedaj je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval.

(Jn 20,3–8)

Svete maše:

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA Sv. Julij I. pp 12.4.	<i>zasebno</i>	<i>10h V čast Jezusovemu vstajemju za vse župljane obeh župnij</i>
Ponedeljek 13.4. Sv. Martin, pp., muč.	<i>zasebno</i>	19h +Marija Žužek, Juršče 24, zadušna
Torek 14.4. Sv. Lidvina, devica	<i>zasebno</i>	19h +Jožef Možina, Trnje 62, obletna
Sreda 15.4. Sv. Helena Alzaška	<i>zasebno</i>	19h +Tone Kavčič, Zagorje 115, zadušna
Četrtek 16.4. Sv. Bernardka Lurška	<i>zasebno</i>	19h +Marija Žužek, Juršče 24, osmina
Petek 17.4. Sv. Robert, opat	<i>Zasebno</i>	19h +Janez, Frani in Jože Sedmak, Zagorje 19, obletna +Marija in Franc in vsi +i Nuncija, Zagorje 26, obletna
Sobota 18.4. Sv. Evzebij, škof	<i>zasebno</i>	19h V zahvalo molivcem za podporo v očetovi bolezni in za božji blagoslov vseh molivcev, Parje 25/a
2. VELIKONOČNA NEDELJA Sv. Leon IX. pp. 19.4.	<i>zasebno</i>	<i>10h Za vse župljane obeh župnij</i>

- **VELIKONOČNA OSMINA** se začne z današnjim praznikom Gospodovega vstajenja in traja ves teden do prihodnje BELE nedelje, ki je od leta 2000 tudi nedelja BOŽJEGA USMILJENJA. Povabljeni smo, da se nanjo pripravljamo z devetdnevnicami v čast Božjemu usmiljenju, ki se je začela na veliki petek. Mislim, da smo zdaj zelo potrebni tega Božjega usmiljenja, da bi se čim prej končala pandemija s koronavirusom covid-19. Znebiti pa se moramo tudi duhovnih virusov, duhovne pandemije, ki nas dejansko vodijo v duhovni in z njim tudi v telesni propad.

- **SVETE MAŠE** so še dalje le v osebni obliki: jaz mašujem sam, vi pa se udeležite sv. maše po radiu Ognjišče ali po TV ob nedeljah, ali po spletu.

- **VELIKONOČNA DRUŽINA** (dvojna številka): nekaj prostih izvodov je na razpolago v Zagorju. Najdete pa jo lahko tudi na spletu, če vtipkate:

<http://www.druzina.si/icd/spletnastran.nsf/tednik/tednik?Open=>

- **VELIKONOČNO VOŠČILO**: Kakor sem voščil svojim sorodnikom in prijateljem, voščim vsem župljanom, še posebej bolnim in vsem, ki trpijo na tak ali drugačen način z besedami:

Koronavirus-covid-19 je res nekaj hudega in nas spravlja v karantene - osame, če se nočemo z njim okužiti ali ga razsejati.

Še hujši pa je greh, ki nas ločuje od Boga in ljudi.

Kristus pa ga je premagal s svojim trpljenjem, smrtjo in vstajenjem. Zato kljub vsem zunanjim tegobam lahko v naši notranjosti si je veselje nad njegovo zmago, ki smo je deležni, če smo z Njim povezani

v veri, upanju in ljubezni. Zato z veseljem oznanjamo:

Kristus je res vstal!

"Vstanimo tudi mi iz greha in strasti z Božjo močjo. Aleluja!"

Sveti Avguštín je o velikonočni aleluji v neki pridigi dejal: »Pojmo tu na zemlji alelujo, ko še živimo v skrbeh, da jo bomo nekoč lahko gotovo peli ... Pojmo jo danes, čeprav se ne moremo veseliti miru v sebi, ampak da bi v stiski našli tolažbo. Kakor poje popolna pesem: Poj in se razpoj! Pojoč se tolaži v stiski, ne bodi zlovoljen! Poj in se razpoj!«

Mnogi kristjani so danes izgubili občutek za skrivnost velike noči. Nadvse se veselijo pomladi, ampak lepote pomladi povezujejo bolj z doživljanjem prebujene narave kot z velikonočno skrivnostjo. Za zgodnjo Cerkev je to sodilo skupaj: vstajenje Jezusa Kristusa obnavlja tudi stvarstvo. Velika noč je bila v izvoru praznik pomladi; Judje so s praznovanjem

pashe izbrisali kanaanski pomladni praznik in ga spremenili. Kristjani so

v velikonočni skrivnosti prepoznali pravo pomlad: življenje je močnejše

od smrti. Otrplost groba se preobrazi v cvetoči vrt. Vezi, ki nas ločujejo od življenja, se pretrgajo. Z vstajenjem odkrijemo novo živost na svoji duši in telesu.

Pot vstajenja, ki jo hodimo v dneh velikonočnega časa, je pot do vedno večje živosti, svobode in veselja. In med praznovanjem te poti bi se nas naj vedno bolj dotaknile priložnosti, ki nam jih podarja Stvarnik. Hoditi vstajenjsko pot pomeni osvobajati se vsega, kar nas ovira pri resničnem življenju, stopiti iz sebe in tako izkusiti širino in svobodo življenja, vstati iz sanjarjenja o iluzijah in se postaviti na trdna tla. V postnem času smo se tako v križevem potu ob Jezusovem trpljenju poglobljali v svoje lastne rane, sedaj z veliko nočjo pa stopamo v čas, ko pozabimo na svojo ranjenost: obrnimo se k življenju, ki bi rado vzcvetelo iz naših ran. Danes, ko se mnogi ljudje utapljuje v ranah iz preteklosti, nas želi vstajenje popeljati v življenje, ki je močnejše od

Aleluja! Kristus je vstal!

On računava na naše pričevanje, a naša vera je včasih tako majhna, da si niti ne upamo povedati, da je Jezus naš Gospod. Vstali Jezus, daj nam moči, da bomo živi pričevalci tvojega vstajenja ter tvoji zvesti oznanjevalci v okolju, kjer živimo.

17. april

KATARINA TEKAKWITA

Je prava svetnica iz vrsti ameriških Indijancev, med katerimi je kot misijonar deloval tudi Friderik Baraga. Tekakwita se je rodila leta 1656 očetu, ki je bil vaški poglavar in pogan, mati pa je bila kristjanka. V domači vasi, od koder je bila ugrabljena, je prejela krst po rokah francoskega misijonarja. Svoji veri je ostala zvesta, zaradi moževega sovražstva do »črnih sukenj« misijonarjev ni smela omogočiti krsta svojim otrokom. Ko je bila Tekakwita stara štiri leta, je v epidemiji kuge izgubila starše in mlajšega brata, vendar je kužna bolezen zaznamovala tudi njen obraz z brazgotinami. Sirote je potem k sebi vzel stric. Bila je sicer tiha, a rada je pela preproste verske pesmi, ki jih je slišala od svoje matere. Ko so sorodniki iskali zanjo primerne ženin, se je v molitvi obrnila k Bogu, da naj ji pomaga ostati v devištvu. Iskala je tudi možnost krsta. Tedanji jezuitski misijonar jo je krstil, a jo je opozoril, da bo stric in ostali sorodniki to obsojali. A ona je vztrajala ter na veliko noč 16. aprila 1676 prejela krst ter dobila ime Katarina. Kar je misijonar napovedal, se je res zgodilo in mlada kristjanka se je znašla v zelo težkem položaju. Bežala je iz vasi na misijonsko postojanko. Tam je ostala in po svojih močeh pomagala vse do smrti 17. aprila 1680.

vseh ranjenosti in blokad.

Po: A. Grün, Izkusimo velikonočno veselje

SMEH JE POL ZDRAVJA

ZAMUDE – Šef: »Horvat, bil sem pozoren na vas: ta teden ste petkrat zamudili v službo. Kaj vendar mislite?« – Horvat: »Mislim, da mora potemtakem biti danes petek.«

Škofija Koper

Obredi velikega tedna, ki jih bo imel koprski škof msgr. dr. Jurij Bizjak v koprski stolnici bodo potekali ob naslednjih terminih:

- velika noč ob 10. uri;
- velikonočni ponedeljek ob 10. uri.

S škofom bodo somaševali nekateri duhovniki, ki z njim živijo na škofiji v Kopru.

Bogoslužje bo mogoče spremljati na teh povezavah:

- na spletni strani Škofije Koper: <https://kp.rkc.si>
- na Youtube strani Škofije Koper:
- <https://www.youtube.com/channel/UCI7A97eT9V-1ve0ZD36OvPA>
- na FB strani Škofije Koper:
- <https://www.facebook.com/skofija.koper/>

Nadškofija

Ljubljana

Ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore bo imel redni nedeljski nagovor, ki ga predvaja TV SLO 1 ob 11.20 ter ponedeljkovo večerno molitev ob 20.00, ki jo prenašata Radio Ognjišče in nadškofov [Facebook uradni profil](#). Na veliko noč popoldne, 12. aprila 2020, bo prenos zaobljubljene protipotresne pobožnosti nadškofovem [Facebook uradnem profilu](#).